

ΘΕΟΔΩΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Υπό ΤΖΩΝ ΜΕΤΣΟΝ ΝΗΛ, Διδ. Θεολογ.

Ἡ ἀκόλουθος ἱστορία ἐγγράφη τῷ 1848 καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ περιοδικῇ. Ὁ συγγραφεὺς τῆς, Dr. John Mason Neale, ἐν τῷ Προλόγῳ τῆς πρώτης ἐκδόσεως εἰς βιβλίον, τῷ 1857, γράφει: «Ἐάν το σύγγραμμα μὴ δὲν ἔχει ἄλλην ἀρετὴν, δίδει ἐλπίδα, πιστὴν ἀναπαράστασιν τῶν τρόπων καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς περιόδου καθ' ἣν αἱ Ἀνατολικαὶ καὶ Ἀνατολικοὶ Ἑσθλοὶ σὺνήσαν διὰ τελευταίαν φορὰν τυπικὴν συμμάχον...». Ἡ προφητεία οὗτοι ἡ Ὀθωμανικὴ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν θὰ διηκοῖ αὐτὸν τὸν τετρακοσίον ἐτῶν ἐλπε καταστροφήν εὐρύς καὶ πιστευτὴ ἀπολύτως πρὸς τὴν πτώσεως τῆς πόλεως ἐκείνης. «Ὅτι ὁ πρόσφατος πόλεμος (ὁ Κριμαϊκὸς) ἐπληθύνει ἐν μέρει τὴν προφητείαν ἐκείνην, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητῇ ἐάν, ὡς ἐγὼ αὐτὸς, πιστεύω, οὐδὲν ἀποδοῦναι δύνασται καὶ ἂν διαδεχθῇ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, αἱ στίγματα τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας εἶναι μετρούμενα».

Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ 1913, ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐργασίας ἐν εἰσαγωγῇ καὶ ἀκόλουθα: «Ἐάν ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ διανοητικοῦ βίου τοῦ Δρος Νηλ, ὅσον διέρει πάντα τὰ ἔργα του, ἐμμετρά η ἡ περὶ, χορηγεῖται εἰς ἀναζωογόνησιν τοῦ ἀκατάλυτου θύλου περὶ τῆς παραδόξου πόλεως, Κλειδοῦ τῶν Πιστευτῶν καὶ Αὐτοκρατοριῶν τῶν δύο Κόσμων, ἥτις ἔπαυται ἐπὶ ἐκλεισμένη ἐκ τῆς προσεγγίσεως τῶν στρατῶν. Πρὸ 56 ἐτῶν, ὁ Δρ. Νηλ ἀπέβη περὶ τοῦ πρόσφατου πολέμου καὶ τῆς ἀρχαίας προφητείας, ὅτι ὁ Τούρκος δὲν θὰ ἐκράτει τὴν Κωνσταντινουπόλιν πλέον τῶν τεσσαράκοντα αἰώνων. Νῦν δὲ ἐπὶ τῇ καὶ ἄλλῃ πόλεως (ὁ Βαλκανο-τουρκικὸς) καὶ ἄλλα ἐπὶ πλέον ἐπιστοδία προσετέθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς, ὁ θαυμασμός περὶ τῆς πραγματικῆς τύχης τῆς πόλεως δὲν ἐμειώθη, ὁ θαυμάσιος περὶ τῆς πραγματικῆς τύχης τῆς πόλεως δὲν ἐμειώθη. Ἡ αἰὶ τοῦ Μωῦσεως ἐξελικτοῦν ἐν καλλιτεχνίᾳ τῇ τέλει τῆς, ὁ δὲ αἰὼν τῶν δύο θρησκευτικῶν δοξῶν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, προσετέθησαν καὶ δραματικῶν ἐντυπώσεων ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Ἡ μεταγενέστερα συνέχεια τῆς ἱστορίας τῆς «Θεοδόρας Φραντζῆς», ὡς τὴν ἀντιλήφθη ὁ συγγραφεὺς τῆς, οὐτε νῦν δύναται νὰ γράφῃ τελευτῶς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

«Χίλια φορετὰ φαινόμενα τῶν παιδῶν τῆς προείας
Ἀδύνατον καθόλου, παραδοξὸς τῶν νομῶν,
Εὐγενεὶς ἀδελφότητος καὶ φιλίας ἐν ὅλῳ,
καὶ οὕτω αἱ ἀδελφότητες ἐθνῶν καταρροῦνται»
(ΕΙΡΗΝΗ)

Ἡ κραυγὴ ἐλθεν ἀνέλθει εἰς τὸ κατασφύρον καὶ ὁ θόρυβος ἦτο μέγας ἐν τῇ τῶν πολυτελεῶν παλατίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ μίαν θυελλώδη νύκτα τοῦ τέλους Νοεμβρίου 1452. Εἰς τὴν μεγάλαν αἴθυσαν, ἐστρωμένην καὶ ἀψιδωμένην διὰ καθαροῦ Παρίου μαρμάρου, καὶ στηριζομένην ἐπὶ ὀρείαν στύλῳ ἐξ ἀναιότητος πρᾶσινον Καστανίων λίθων, τὸ σημεῖον ἐδίδετο εἰς εἰκοσάδα περίπου δαιτυμόνων, ἀνιχνύοντων εἰς τὸ ἄνθος τῆς Βυζαντινῆς ἀριστοκρατίας. Αἱ κερδιστοὶ τραπέζαι ἐστεινον ὑπὸ τῶν χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν δοτῶν ἵστασσαν εἰς τὰς φλόγας τῶν λυχνῶν καὶ λαμπάδων λυχνία καίονσαι τὰ εὐδοκίμαστα ἔλαια τῆς Ἀνατολῆς, ἐστὶλδον λαμπρῶς ἐπὶ κοσμημάτων καὶ πολυτίμων ἀντιστοιχῶν τὰ δαπανηρότατα τῶν προφίμων προσεφέροντα κατὰ τὸν δαπανηρότατον τρόπον, —διότι προεστὰς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ μαγειρείου συγκατατεθὴ νὰ δανεῖται τὰς ὑπερπείρας τὸν χάριν τῆς περιστεύσεως ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν πνευστὰ ὄργανα ἀνέδιδον ἀ-

παλὰς μελωδίας ἐκ τοῦ ὑπερώου, ἐπ' ὅσον ὁ οἶκος ἐκαστοῦ ἐλευθεριώτερον, καὶ ἡ εὐθύμια καθίστατο θυροβωδέστερα, καὶ ἡ παρεὶα ἐρυθρότερα.

Ἐντὸς τῆς αἰθούσης, τὸ πᾶν ἦτο κραυγὴ· ἐκτός, ὁ νότιος ἄνεμος ἔρριπτε θύελλαν γαλῆς καὶ βορρῆς ἐπὶ τῆς στέγης, τῆς ἐπάλξεως, καὶ τοῦ ἀντρείσματος. Αἱ μαρμαροστρωταὶ ὁδοὶ αἰτίνες ἀνιχνύοντο ἀπὸ τὸν Βόσπορον εἰς τὴν παλάτιον, ἦσαν ὀλισθηρὰ ἐξ ὑγρασίας· τὸ μαρμαρινὸν φύλλον τῶν καστανῶν καὶ πλατίνων ἀπεσπᾶτο καὶ ἐστρέφετο εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τῆς θυελλώδους δίνης· ἐνθ', διὰ τῶν μεγάλων παραθύρων τῆς αἰθούσης (διότι ὁ οἶκος ἐλπε κτισθὲν κατὰ τὴν Φραγγικὴν κατοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως), προεβάλλετο ὁμιχρὸς λάμψης· μεταξὺ δὲ τῶν μακρῶν ὀρυγμῶν τοῦ ἀνέμου, ἐκαστὴν κακορριπὴν ἡδύτης τῶν αὐλῶν καὶ τῶν βαρυτύλων ἐκαστὴν εἰς τὸν κήπον.

«Εἰς ὑγείαν σου, εὐγενέστατε Προτοβεστιαρίε», ἀπεφώνησεν ὁ οἰκοδεσπότης· ἐπρωπῶν, μὲ τὴν ἀδειάν σου, ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἐντοχῆς ἀποστολῆς εἰς τὸν Γεώργιον Φραντζῆν, ὁ ὅστις ἦτο ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πόλεως, ὡς εἰς τὸν κήπον.

Τὰ κύπελλα ἤρριπτον ἐκ Χρυσίου οἴνου καὶ ἡ πρόσφατος ἐπιμήτρη δαΐνους. «Ὅτε ἡ σύγχυσις καθηνήσθη ὅλῳ, ὁ Γεώργιος Φραντζῆς, ὁ στενὸς φίλος τοῦ τελευταίου τοῦ Σεβαστῶν (Αὐγουστῶν), καὶ Μέγας Προτοβεστιαρίος (ἡ) τῆς Αὐτοκρατορίας, ἠγγέλθη ἵνα ὁμιλήσῃ.

«Ἐννοῖται», εἶπε· «καὶ σὰς εὐχαριστῶ, εὐγενεῖς φίλοι, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι. Πράγματι, ἡ τελευταία ἀποστολή μου δὲν ἦτο οὐτε εὐχάριστος εἰς ἐμὲ, οὐτε λυσitelῆς εἰς τὸν κύριόν μου· ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, θὰ χαιρετίσωμεν μίαν Σεβαστὴν (Αὐτοκρατορίαν) κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους. Καὶ ἦδη, ὡς προέβλεπον ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δοκιῆ! Εἰς ὑγείαν τοῦ ἐξοχίου ἐστιάτορός μας, Ἀντωνίου!»

«Ὁμιλησεν ἐπαχρόνως, καὶ μάλιστα εὐθύμως. Καὶ ὅμως ἐν δειλίᾳ θὰ ἦτο ἀρκέων νὰ δεῖξῃ ὅτι οὐδὲν ἦτο ἀλλοῦς ὀργιστής, —μὰς στιγμῆς σκέψης, νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἐκπληξιν ὅτι οὐδὲν εὐδότην ἐν τοιαύτῃ σκηνῇ. Ὑψηλός, δλοστροφός, καὶ σφοδρός, ἐφαίνετο διὰ μόνον διὰ κόπων συνεμορφωθὲν πρὸς τὴν περίστασιν· ὅτι δὲ ἐπέστρεψε τὸ φιλοφρόνημα ἅπερ τῷ ἐγένετο, ἐκείνησιν ἵνα ἐξασκονθῇ σὺ τῇ ἐκείνῃ (μετὰ ἄλλων ἄλλων) τὸ πρόνοιον νὰ ῥοφῇ ἐρυθρὸν πῖλον, ἡ κατὰ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἀλβίας, ἐδικαίωτος σκιαστικὸς ἐρυθροῦ χρυσοῦ κακορριπόμενος».

(*) «Προτοβεστιαρίος» εἶναι ἑλληνιστικὴ λέξις δηλοῦσα τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως εἶπεν τὸν «Ἀρχιεπίσκοπον». Τὸ ἄξιωμα τοῦτο ἦτο τὸ ἕκτον κατὰ τάξιν ἐν τοῖς Ἀνακτορίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ φέρων τοῦτο ἐκίχετο (μετὰ ἄλλων ἄλλων) τὸ πρόνοιον νὰ ῥοφῇ ἐρυθρὸν πῖλον, ἡ κατὰ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἀλβίας, ἐδικαίωτος σκιαστικὸς ἐρυθροῦ χρυσοῦ κακορριπόμενος».

ἐκείνην κόμην του, ἐμαρτύρουν ἀναμφιλότως περὶ τῆς Ἀγγλικῆς αὐτοῦ καταγωγῆς. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο ὁ Σερ Ἐδουάρδος δὲ Ρουστον. Μέγας Ἀκόλουθος τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἀρχηγὸς τῶν Βαράγγων (*) ἡ Ἀγγλικὴν σωματοφυλάκων τοῦ Σεβαστοῦ.

«Τώρα», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, «ἐνδὸς οἱ τρεῖς οἱ οὗτοι μὰς ἀφίχοντο ἡσυχούς, καὶ δὲν προσέχουσιν εἰμὴ εἰς τὸν οἶκόν των, εἰπέ μοι περισσότερα. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστροφήν μου καὶ μετὰ τὰς ἀναριθμήτους ἀντεπισκέψεις, δὲν εὗρον εὐκαρίαν νὰ μάθω τί πρέπει νὰ πράξωμεν, καὶ τί πρέπει νὰ φοβώμεθα. Τώρα, εἰπέ μοι τὸ χερίστον, ἐάν ὑπάρχῃ τι χεῖρον ἐκτὸς τῶν ἀδομένων».

«Τῷ ὄντι», Ἀρχὸν μου, ἀπεκρίθη ὁ Σερ Ἐδουάρδος, βλέπον τις τὸ σημεῖον τοῦτο, φαντάζεται ποτε ἐπὶ αὐτοῦ πλησίον, ἐντὸς τοῦ Καταστίνου, ἱσχυρὸς τὸ φρουρίον τοῦ Ἀμυράτου, καὶ ὅτι πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀσσημάτων, πέντε μίλια μίλια ἀπὸ τῆς πόλεως, ὁ Μωῦσεως ἀνιχνεύει τοιοῦτον προμαχῶνα, κατέστη ἐκείνους τοῦ Βοσπόρου, καὶ ἐκτείνει τὸ κράτος τὸν μέγιστον ἀπὸ τῶν πύλων τῆς Πόλεως. Πῶς μὰς συνεχώρησε τὸ πρᾶγμα ἐξ ὧς, αὐτὸς καλῶς γνωρίζει· ἀλλὰ τί πρέπει νὰ πράξωμεν τὸ ἐρχόμενον, μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει».

«Καὶ τώρα», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, «οἱ ἀκόλουθοι παριστάμενοι καὶ στρατιωτικὰ ἔργα τῶν Ἀσσημάτων ὡς ἐφ' ἡμέραν καταρροῦνται. Ὅπως δὲ προκήνῃ καλλιτέρα συνεννόησις ἐκαστοῦ τῶν δύο ἐθνῶν, θέλοντες, λέγοντες, κρημινισθῇ. Καὶ οὐδὲν ἀποκρίθη τὸν καιρὸν ἐκείνην περὶ τίτλων, πρωτοκαθεδρίας, καὶ περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς αὐτοκρατορικῆς ταύτης ἀρχιεπιστολίας».

«Ἐπεὶ δὲ νὰ λάβῃτε τὴν βοήθειαν τῶν Λατίνων, ἀφίχοντο ὁ Δὲ Ρουστον, ἡ ἄλλως, παραδοξὸς ἄνευ ὅρων εἶναι τὸ ἔργον καταρροῦν. Ἀ! ἐνθυμηθῆτε. Εἶναι αἰσθητὸς ὅτι ὁ Καρδινάλιος Ἰσίδωρος ἐφθασεν εἰς Σηλυβρίαν».

«Ταχὺ ἐφθασεν τὴν εἰδησιν σήμερον» θέλει, βέβαια, συγκροτῆσαι Σύνοδος, ὁ Καρδινάλιος θὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, καὶ αὐτοῦ θὰ τελειώσῃ τὰ πράγματα. Ὅσον δὲ περὶ πραγματικῆς βοηθείας παρὰ τοῦ Πάπα Νικολάου, τὴν περιεμένο μᾶλλον ταχύτερον ἀπὸ τὸν Πατᾶ Ἰωάννην.»

«Τὸ σφάλμα εἶναι μᾶλλον ἰδικόν σας παρὰ ἰδικόν των», εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος τοιμηρῶς. «Πρὸ τριῶν ἡμερῶν φησὶν ὁ αὐτὸς τὸν Μέγαν Δοκίαν λέγοντα, ὅτι ἐπρωτὶ μὴν ἰδῇ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ τὸ σαρὶ τοῦ Σουλτάνου, παρὰ τὸν πῖνον τὸν Καρδινάλιον».

«Ἄς μὴ φιλονεικώμεν περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ σφάλματος», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, σοβαρῶς. «Εἰσαι Λατίνος, καὶ μεταχειρίζου κάθε τρόπον νὰ πείσῃς τὸν Καρδινάλιον νὰ σεβασθῇ τὰς ἀρχιεπιστολίας τοῦ λαοῦ. Ὅτι τὸ ὑπαγορεύει ἡ συνειδήσις σου νὰ ἐμβάλῃ, ὡς τὸ καμῖν. Ἀλλ' εἶναι περὶ τὸν νὰ ἐπαμεινῇ εἰς νεώτερον. Εἰμὲθα ὁ ἀδελφότερος, καὶ ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ ὑποχωρήσωμεν ἀλλὰ πεῖσόν τον, χάριν τῆς κοινῆς Χριστιανοσύνης, καὶ χάριν τῶν κοινῶν ἡμῶν ὑποθέσεων, νὰ μεταμειωθῇ τὴν δύναμιν τὸν φιλανθρώπου».

«Θὰ δοκιμάσω», εἶπεν ὁ Ρουστον, «ἀλλὰ μάθε ὅτι εἶναι ἀν-

(*) Οἱ Βάρανγιοι (ἀγγλιστὶ Varangians, καὶ γαλλιστὶ Varangiens), ἦσαν ἀρχαῖοι Νορμανδοὶ τυχοδιώκται, οἱ περὶ αὐτοῦ, θαλασσοπόροι καὶ ἀνιχνεύοντες, οἱ δὲ φέρων τοῦτο ἐκίχετο (μετὰ ἄλλων ἄλλων) τὸ πρόνοιον νὰ ῥοφῇ ἐρυθρὸν πῖλον, ἡ κατὰ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἀλβίας, ἐδικαίωτος σκιαστικὸς ἐρυθροῦ χρυσοῦ κακορριπόμενος».

(*) Presler John, Χριστιανὸς Ἡγεμὼν καὶ Ἰερεὺς εἰς τὸ ἐσθὼν τῆς Ἀσίας (Webster).

θροῖος ὅστις δὲν χάνει καμμίαν εὐκαιρίαν, οὐτε παραμελεῖ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν. Ἀλλὰ, καὶ μὴ μὲν θεωρήσῃς ματαιόφροντα, εἶναι ἀληθέστατον ὅτι δὲν ἔχετε οὐδὲ ἓνα ἐνδοξον στρατιώτην εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐμπιστευθῇ ἐν ὥρᾳ κρίσεως. Τὰς στρατιωτικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰς παρατάξεις εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐκτελοῦν ἀρχετὰ καλὰ· ἀλλὰ φαντάσσοι τὸν Τουρκικὸν στρατεύματι-ἡπὸ τὰ τεῖχη, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι αἱ γυναῖκές σας θὰ ἐδεῖκον τὴν ἀσπὴν μὲ τοὺς ἀνδρας γενναίωτα».

«Καὶ περισσότερα», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, μειδιῶν πικρῶς. «Ἀλλ' ἐξ ὅλων τούτων τῶν ἀνάνδρων, οἱ ἀνάνδρτεροι καὶ οἱ μὴ ἔχοντες οὐτε τὴν ἐλαχίστην ιδέαν τοῦ αἰσχύος ἢ τῆς τιμῆς, θὰ ἐδεῖκοντο αὐτοὶ οἱ περὶ ἡμῶν εὐχολογούμενοι, ὡς τὰ φρένας παραζάλλει ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδεσπότην».

«Ἀρχὸν Προτοβεστιαρίε, ὀλίγον τιμῆς τὸ σημεῖον, ἀνέκραγεν ὁ Δεσπότης. «Δοκιμάσατε τὸν οἶκόν τούτων εἶναι ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις μου εἰς τὴν Ἀθήναι. Δημήτριε, πρόσφερε τὸ ποτήριον τοῦτο εἰς τὸν εὐγενέστατον Φραντζῆν».

«Σ' εὐχαριστῶ», ἀπήντησεν ὁ Φραντζῆς, δοκιμάζων τὸν προσνευθέντα οἶνον· «εἶναι, τῷ ὄντι ἀξιόλογος... Ἀ! τί εἶναι τοῦτο; Ἐφαίνετο ἀκούσας βαρὺν κρότον πυροβόλου προελθόντα ἐκ τοῦ Βοσπόρου».

«Τίποτε! τὸν Νέον Τουρκικὸν κανόνιον», παρετήρησάν τινες τῶν συνδαιτυμόνων.

«Ἐξ τούτων Ἀσσημάτων», ἐξήγησεν ὁ Σερ Ἐδουάρδος. Οἱ ἀπὸστα σφάλμα μεταβαίνουσιν εἰς προσεχῆ. Οὐδέποτε ἀκούει τὸ πυροβόλον τοῦτο χωρὶς νὰ πηγαίνῃ ὁ νῶς μου εἰς τὸν ἐπιθανάτιον οὐρανόν τῆς πόλεως. Μόλις ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν μία βολὴ ἐβλήθη ἐν Βενετικῶν πλοίοις ἐκαὶ πέραν εἰς τὸ στενόν· ὁ πλοίαρχος καὶ καπὸν δώδεκα ἢ δεκαπέντε ναῦται κατήρτησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἐκαὶ ὅμως ὁ Ἀγῶς τούτος ἀνεσώλωπεν».

«Ἀπορῶ», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, «ὅτι δὲν ἐγένετο ἀποκτεῖνα νὰ παρεμποδισθῇ ἡ ἀνέγερσις τοῦ φρουρίου τούτου. Μόνον εἰς φρόνιμος ὑπάρχει, —μόνον εἰς γυναῖκες ὑπάρχει, —μεταξὺ ἡμῶν, ἀλλὰ, δόξα τῷ Θεῷ, ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἶναι ὁ Αὐτοκρατορ. Φαντάζομαι ὅτι θὰ ἐπρωτὶ μὴ μᾶλλον γ' ἀποθάνῃ μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα ἢ νὰ ἀνεχθῇ τοῦτο».

«Οὐτοῦ, βεβαίως, θὰ ἐπαρτεν», ἀπήντησεν ὁ Δὲ Ρουστον, «ἐάν ἦτο κύριος τῶν πράξεών των. Ἀλλὰ πάντες οἱ Δομέστικοι (Αὐλικοί) ἵσαν ἐναντίον των· ὁ λόγος μου δὲν εἰσηκούσθη· ὁ δὲ Προτοπαπᾶς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος λόγον, λαβὼν ὡς θέμα: ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἄξιος ποιεῖν τὸ κακόν».

«Ἐάν ἤμην ἐδῶ!» εἶπεν ὁ Φραντζῆς· «τὰ πράγματα ἴσως νὰ μὴν ἐφθάνον εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον! Τὶ εἰδήσεις ἔχεις ἐξ Ἀδριανουπόλεως; Ὁ Μωῦσεως δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες θὰ διηχοντο τὸν καιρὸν τῶν ἐν ἀργίᾳ».

«Λέγουσιν, ὅτι κτίζει ἐν παλάτιᾳ», ἀπήντησεν ὁ Σερ Ἐδουάρδος· «καὶ ἀκούομεν πολλὰ περὶ νέων πειραμάτων τὰ ὅποια κάμνει εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἀλλ' εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ λάβωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες».

«Μ' ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ ἔχω ἀκριβεῖς πληροφορίες», εἶπεν ὁ Φραντζῆς, «καὶ ἂν πρόκειται νὰ τὰς λάβω ἀποπροσώπως ἐκεί. Ἀνὴρ ἔλαττον καλεῖται μεταξὺ τῶν Βαράγγων ὅστις θὰ ἤδυνάτο νὰ μεταβῇ εἰς Ἀδριανουπόλιν ὡς κατάσκοπος; Προτιμῶ νὰ ἐμπιστευθῶ αὐτοῦ ἢ ἓνα Ἑλληνα».

(Συνεῖχα εἰς τὸ ἑξῆς τῆς προσεχέως Κυριακῆς).

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Συνήχεται ἐκ τοῦ φύλλου τῆς παρελθούσης Κορινθιαῆς)

...Νὰ προχωρήσουν
οὐ μόνον κραυγές, ἀλλ

H. Eason: Messenger
 ποῦντα καὶ τὸν σύντα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΡΑΤΤΖΗ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Υπό ΤΖΩΝ ΜΕΙΣΟΝ ΝΗΑ, Διδ. Θεολογ.

(Συνέχεια ἐκ τῶν φύλων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς).

Ἡ Πανουργία καὶ ὁ ἑλλησμός, ἀνταρξάζοντο ὁ Χρυσολογὸς, ὅσον ὁ φίλος τοῦ ἔθους καὶ τῶν χρημάτων.

Ἰδοὺ αὐτὰ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετ' ὧλων ὁ ἱερεὺς, Ἄνθρωποι τοὺς ἐλπίδας σπουδαίως ἀπολαύσαντες. Μὴν ἔχοντες ἀσπίδα, ἀσπίδα δὲ ἔχοντες, ἐν ἀνταρξίᾳ μετὰ τοῦ Φανταῆ, καὶ μετὰ τοῦ Αἰτωλομάχου. Ἐν καταβολῇ τῆς ἡμέρας, τοὺς δόξαντες ὅτι θὰ τὸ ἀφύει. Καὶ τότε, ὁ Θεὸς μὴ σπείρει.

Ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἑλλησμός, ἀνταρξάζοντο ὁ Χρυσολογὸς. Ἐν τοῖς συμβαλλόμενοις τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ δικαιοσύνῃ ἔσονται, καὶ μὴ ὅσοι αὐτῇ ὁ ἱερεὺς. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅσοι τὸν πόλεμον, ὅσοι δὲν ἔχον αὐτὸν ὅλον καὶ σπείρει, ὅσοι δὲν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸν πόλεμον, ὅσοι δὲν ἔχον αὐτὸν ὅλον καὶ σπείρει.

Ἡ ἐκκλησία, ὁ ἑλλησμός, Χρυσολογὸς. Θὰ κίσει. Καὶ πόλεμος ὁ Χρυσολογὸς ἀνταρξάζοντο ἐπὶ τοῖς ἱεροῦ τοῦ καὶ ἀποδοῦναι τὸν πόλεμον σπουδαίως ἀποδοῦναι τὸν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἡ ἐκκλησία, ὁ ἑλλησμός, Χρυσολογὸς. Θὰ κίσει. Καὶ πόλεμος ὁ Χρυσολογὸς ἀνταρξάζοντο ἐπὶ τοῖς ἱεροῦ τοῦ καὶ ἀποδοῦναι τὸν πόλεμον σπουδαίως ἀποδοῦναι τὸν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ.

Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

Τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλεμον τῇ Σηραδικῇ. Ἡ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΤΥΡΩΝ.

.. ΝΥ. Α-7) α-18 10/11/1922 Υπό ΤΖΩΝ ΜΕΙ-ΣΟΝ ΝΗΑ, Διδ. Θεολογ.

η Παναγία να σε αξιολογήσιν ὅ,τι ἐπιθυμῆς.
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ῥάλλον τῆς προσηχῆς Κοιταχῆς).

(11 συνεχὴς εἰς τὸ παλαιὸν τῆς ἀποστολῆς διαρκείας).

ΘΕΟΔΩΡΑ ΦΡΑΝΤΖΗ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Υπὸ ΤΖΩΝ ΜΕΤΣΟΝ ΝΗΛ, Διδ. Θεολογ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ πρώτου τῆς παρελθούσης Κοιρανίας).

«Νά, ἐκεῖ, εἶπεν ὁ Ριχάρδος, ὅπου φαίνεται ἡ σειρά τῶν δένδρων, ἐκεῖ ὅπου μαυρίζει ἡ γραμμή πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτὸς εἶναι ὁ κήπος περὶ οὗ οὗς ὁμίλησα. Πηγαίνετε πλησιέστερα, ἀπερ δὲν μοι φαίνεται δύσκολον. Δὲν θὰ κάμειτε λάθος οὔτε ὅσον ἀπορρῇ τὴν οἰκίαν διότι ἄλλη λιθοκτιστος, πλην τῆς ἐκκλησίας, δὲν ὑπάρχει. Μίαν λέξιν ἀκόμη: Δὲς μοι μίαν ὥραν ἀπὸ αὐτῆς τῆς στιγμῆς, καὶ κατόπιν εἰσελθε ὅπως καλλίτερον δύνηθης».

Ταῦτα δὲ εἰπόν, ἄφηκε τοὺς συντρόφους του καὶ διηυδύνθη πρὸς τὸ χωρίον. Ἐκεῖ δὲ παρατήρησεν ὅτι ἡ εἰδησις περὶ τῆς φρουρᾶς τῆς Βίβας, καίπερ ἐλαττώσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιδρομῶν, ἐπληρώσεν ὁμως τὴν προσοχὴν τῶν ὑπολειφθέντων. Οἱ οὐλοὶ ἐδιδρασίοντο εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ φρουρίου, τακτικὰ περὶ τοὺς περιήρχοντο συνεχῶς, ἡ οἰκονομία ἐμετρομεροῦντο εἰς στρατιωτικὰ σταθμῶν, καὶ ἀντὶ τῆς πρὸ οὗτο ὥραν ἐπικρατοῦσης ἀταξίας καὶ ἀσφαλείας, εὗρον εὐτάξιν καὶ ἀσπιρότητα. Ἀναγγελλὰς τὴν ἀφίξιν του, διετάχθη παρὰ τοῦ Πασσᾶ νὰ ἡμερανισθῇ ἐκ νέου ὁ κήπος του, καὶ ἐξητάσθῃ μετὰ πολλῆς ἀκριβολογίας εἰ ἐγγράφει περὶ τῆς χώρας ἐκείνης, περὶ τῶν προσφύγων ἐκ ἐκείνης θύσαν, καὶ πῶς ὁ ἐγγὺς οὐρανὸς νύκτα νὰ ἡμερᾷ εἰς μίαν τοιαύτην ἐνέκον πρὶν εἰσελθεῖν εἰς Ἀδριανούπολιν ὅπου θὰ εἰσῶσαν ἀσφαλείαν. Παραβλῶντες δὲ εἰς τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, ἡμισίαις ὥρας, ὁ Ἀχμέτ Πασσᾶς ἀπέπεμψε τὸν ἔξενον, ὑποσχόμενος νὰ τὸν ἀνταμείψῃ τὴν ἐπαύριον.

Ὁ λοχαγὸς ἐξελθὼν κατήλθεν εἰς τὴν αὐλὴν. Ἐκεῖ εἶρε πολλοὺς Τούρκους πίνοντας, καὶ ἐκάθητο μαζί των, κατὰ μὲν τὸ φανερωμένον προσέγγον εἰς τὰς διαφόρους ὁμίλιας των, ὅλη ὥς ὁμως ἔξεταζον καὶ παρατηροῦν τὸ ἔθος καὶ τὴν χαρακ-

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
528-5th AVE., NEW YORK

Πλησιᾶ ἀνὰ τὴν Κοιρανίαν διὰ
Γάλλους, Ἀγγλοὺς, Γερμανοὺς καὶ
ἄλλους.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΚΑΙ ΒΑΡΤΙΣΤΙΚΑ

Εἰς τὴν τὴν τιμὴν.

Ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Εἶδη — Ἐκτὸς Διοικήσεως, Ἐδωγέ-
λια, Ἀπογραφὰς, Ἐκτεταγμένα, Ἐκτεταγμένα, Ἐκτεταγμένα, Ἐκτεταγμένα
καὶ ἄλλα Εἶδη — ἀπὸ τῶν ἀνεγγραφομένων Ἀπογραφῶν
τοῦ Ἐργαστηρίου μας. Ταῦτα εἰς ἀνταπόδοτον. Ζητεῖται τὸν
Νέον Τιμοκατάλογον μας. Γράψατε ἢ ἐπισκεφθεῖτε μας.

κτῆμα τοῦ οἴκου. Εἰς τὴν τετάρτην πλευρὰν του, τὴν
πρὸς τὸν κήπον, ὄπισθε τοῦτος· καὶ ὁ μὲν δάλαμος τοῦ Πασσᾶ
ἔκαιο ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τῆς βλεπομένης πρὸς τὸν δρόμον παρὰ
την ἡσῶν δὲ τὸ τε ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς οἰκίας
ἐπελθὼν, διὰ τὸ Χωνιάτης μετὰ τῆς οἰκονομίας του δὲν ἦτο κε-
κλειμένος ἐκεῖ, ἀλλ' εἰς τὴν ἄλλην πτέρυγαν, τὴν δεξιάν, τὴν
βλέπουσαν πρὸς τὸν κήπον. Καὶ ὁμως, εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν
συμπερασμάτων του, ἐστρέψε τὴν συνομίλιαν οὕτω:

«Δὲν ἐνοῶ, εἶπε, πῶς εἰσῆκατε αὐτὴν τὴν φωνὴν διὰ νὰ
βάλετε μέσα τοὺς αἰχμάλωτους, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Πασσᾶς
ἐνδιαφέρεται τόσο πολὺ».

«Ὅχι δά, εἶπε ἀρετὸν τόπον, ἀπήντησεν εἰς γέρον Τούρ-
κος, ἐκεῖ ὁπῶς». Καὶ εἶδε τὴν πτέρυγαν ἣν ὁ λοχαγὸς εἶχεν
ὑποπτεῖν.

«Βέβαια, θὰ φρουρῶνται καλὰ ἐκεῖ», εἶπεν ὁ Ριχάρδος.

«Εἶναι ἀσφαλεῖς ὡς αἱ πόλεις τοῦ Παραδείσου», εἶπεν ὁ
γέρον.

«Καὶ βέβαια, παρατήρησεν ὁ λοχαγός, οἱ ἀπερίτμητοι σκόλ-
λοι δὲν θὰ τὸ εὖρον εὐκόλῳ νὰ εἰδῶν ἐδῶ. Καὶ μετὰ τὴν
εὐχὴν τοῦ Ἀλλὰ καὶ τοῦ Προφήτου, ἐλπίσω ὅτι ὁ αὐθέντης
μας ὁ Παδισᾶθ θὰ ἐξασφαλίσῃ ὅλον τοῦτον τὸν τόπον ὥς εἰς
τὴν Σταμπούλ· δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔρηκε κατὰ ἐδῶ μετὰ τὴν νεκρὴν
καὶ φωτιά».

«Ὡς ὅς τὴν Σταμπούλ! Ἰσχυρὰ, καὶ ἀκόμη μακρό-
τερά. Αὐτὸς ὁ χειμὼν θὰ ἐκπαύσῃ τοὺς μας εἰς τὴν Ἀδρια-
νούπολιν», εἶπεν εἰς ἄλλος Τούρκος.

«Ἀκούομεν, προσέφηκε ὁ Μπορτσός, εἰ ὁ Ἀδριανὸς μας
κάνει μεγάλας προνομίας, δὲν τὰς εἶδα ἀκόμη, ἀλλ' οἱ
Ναυαροῖοι τὰς ἀκούονται πολὺ».

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην φρονίσθη ἐκ τῆς ὁδοῦ ἡ κραυγὴ: «Ἀλ-
λὰ, ἀλλὰ, ἀλλὰ, Μωχμέτ ἡσῶν! Ἀλλὰ, καὶ εὐθὺς
ἄλλος ἐγονευσήσαν διὰ τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς προσερχομένης.
Ὁ Ριχάρδος ὑπεκρίθη μὲν ὅτι ἠκολούθει τὸ παραδείγμα των,
ἀλλὰ κατ' ἐκείνην ἐπορεύετο ἀρὰς κατὰ τὸν ἰστίον.

Μετὰ ταῦτα, ἡ ὁμίλια ἐστράφη περὶ τὴν φρουρὰν τῆς Βί-
βας, καὶ περὶ τῆς πιθανότητος τῆς κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεως. Ὁ
δὲ ἀποκρίνων Μουσταφᾶς ἀνέβαρσεν πολὺ. Ἀντιληφθεὶς
τὸν μὲν ἄδον τῶν ἀπίστων εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματος
τοῦ Πασσᾶ, καὶ

«Ἦμιν βέβαιον, ὅτι μερικὸι ἀπ' αὐτοῦς, εἶπεν εἰς στρατιώ-
της, ὅπως δὲν εἶχεν ὁμίλησι μέχρι τοῦδε, δὲν ὁμως ἀνεγνώρι-
σεν εὐθὺς ὁ Ριχάρδος, μᾶς διετάραξαν ὀλίγον σήμερον». Καὶ
ἐξηκολούθησε διηγουμένος μετ' ὑπερβολικότητος τὴν ἀπελευ-
θέρωσιν τῆς Εὐδοκίας. «Ὅλοι τότε εἶχον ἀπομακρυνθῇ με-
τὰ τὸν Πασσᾶ ἐγὼ ὁμως, προσέφηκε, πρῶτος παρατήρησα ὅτι
ἦσαν Βάραγγοι, καὶ οὐκ ἄνθρωποι μας. Μὰ τὴν Μαύρην Πέ-
τραν, μίαν στιγμὴν ἀργότερα, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀχμέτ Πασσᾶς
θὰ ἦτο τώρα αἰχμάλωτος εἰς τὴν Βίβαν».

«Ὡς εἰς τὸν Παράδεισον, εἶπεν ἄλλος, γελῶν.

«Τὸν ἔχεις γὰρ τὸν Παράδεισον! Ἐκράξε τρίτος τις. Ἀλλ'
αὐτὸς δὲν θέλει ἄλλας οὐρὴ ἀπὸ ὅσας ἔχει εἰς τὴν Ἀδριανού-
πολιν. Καὶ μὰ τὸν Προφήτην, ὁ ἴδιος ὁ Σουλτάνος δὲν εἶδεν
ἐμπροσθέντα ἀπὸ ἐκείνην τὴν οἰκίαν ἔχοντες ἐκεῖ πέρα».

«Ἀλήθεια λές, εἶπεν ὁ γέρον ἀξιωματικός. Οὔτε ὁ Σουλ-
τάν Ἀμινράτ (αἰωνία τὸν ἡ μνημῆ!) εἶδε ποτὲ τοῦ τέτοιου
ἐμπροσθέντα. Καὶ ὁμως τοῦ ἤρεσκον πολὺ αἱ ὁραταὶ γυναῖκες
τῶν Ρωμαίων».

Ὁ Ριχάρδος ἔβαινε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὗς προσεκτι-
κὸν εἰς πάντα ἦσαν διεισδυμένων νὰ τὴν καταστήσῃ γνωστὴν τὴν
προσέγγισιν τῶν συντρόφων του, καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύ-
την, εἰς τὸν κήπον, τὸν χωρὶς ὅμως ἀπ' αὐτῶν διὰ τοῦ τοῦ
τῆς οἰκίας, ἦσαν ὑπόψωφον φωνὴν ὥστε προσέκρινε τις κατ'
ἐπιστοδοκίαν ἐμποδίσαι, παρ' ὀλίγον δὲ ν' ἄφηκε καὶ αὐτὸς
φωνὴν ἐκλήξεως.

«Τ' ἦτον αὐτό!» ἔκραξεν μία ἡ δύο φωναί.

«Ποῦ εἶναι ὁ λόγος; εἶπεν ὁ ἀξιωματικός. Χασάν, Ἀ-
δουλάχ, πηγαίνετε εἰς αὐτὸ τὸ στενὸν καὶ κυττάξτε!»

«Καλλίτερα νὰ μὴν ὑπάγουν, εἶπεν ὁ Ριχάρδος· ἡμπορεῖ νὰ
εἶναι κανένας καταγινάς ἢ βενωλάκας».

«Δὲν ἦτον τίποτε», εἶπεν ὁ Ἀδουλάχ, εὐρίσκον πρόφασιν
διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ.

«Εἶναι ἐδῶ βενωλάκας;» ἠρώτησεν ὁ Χασάν.

«Τὸ χωρίον Ἐσκή Μπαμπά, ἀπήντησεν ὁ αὐτοκαλούμενος
Μουσταφᾶς, φημιταὶ διὰ τοὺς βενωλάκας του. Οἱ βενω-
λάκας συγχέουν εἰς τὰ ἐρεῖμα ὅπως ἐδῶ».

«Καί, ὡς λέγουν, εἶπε γέρον τις στρατιώτης, οἱ καταγα-
νάδες τῶν Ρωμαίων εἶναι πολὺ κακοί».

«Κάτωτοι, εἶπεν ὁ Ριχάρδος. Ὁ Μουχτῆς των εἰς τὸ
Μπουρνιάς μοῦ διηγήθη τί συνέβη εἰς τὸν ἴδιον, δὲν εἶναι πο-
λὺ καῖρος».

«Τί συνέβη;» ἠρώτησαν πολλοὶ περιέργοι.

Ὁ δὲ λοχαγὸς ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀκούστὰς του
νευρῶντες, εἶπε: «Νὰ σὰς εἰπῶ».

«Ναὶ, ἀπήντησεν ὁ ἀξιωματικός.

«Ἀλλ' εἶναι πολὺ σκότος, εἶπεν ὁ λοχαγός, καὶ πρὶν ἀρ-
χίσω θὰ εἴδω πλημμελοῦς. Συγχρόνως δὲ πάντες κα-
ταληφθέντες ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων ἀπεμακρύνοντο ὀλίγον ἀπὸ τὸν τοί-
χον, ἐξ οὗ πρὸ ὀλίγου εἶχεν εἰλθεῖ ὁ μυστηριώδης ἦχος».

(Αὔριον ἢ συνέχεια).

[illegible]

(Αἰτίαν ἢ συνέχαια)

Ὑπὸ ΤΩΝ ΜΕΤΙΣΤΟΝ ΝΗΛ. Διδ. Θεολογ.

—Πόσον πιστοί είναι αὐτοὶ οἱ Χριστιανοί; εἶπεν ὁ Ποι-
τὰς εἰς ἓνα τὸν συνοδικόν των αὐτῶν, ὃν εἶν ἤθελεν ὁ ἀρχι-
επίσκοπος Πιστιανὴν καὶ παραθῆναι τὸν ὄρον, τὸν ἵαν ἵαν δὲν
ἐκείνη τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ τῇ πόλει. Ἀλλ' ἐκδημιον
αὐτὸν, ἐκείνη, τὴν μάχην τῆς Βάρης καὶ κηρύξαι τοὺς ἄλ-
λους εἰς τὴν ἰδίαν.—Μετὰ ταῦτα δὲ ἐκπρόσθεν καὶ οἱ Τοῦ-
κοὶ εἰς τὴν ἑλπίαν τὸν ἀσπλῆν. Μετ' ἄλλα λεπτὰ ὁ ἐπιστῆς
Ἐθνομάρτυς καὶ ὁ Κονσταντίνος ἔμειναν μόνοι.
—Καταθρόνησον ἀναμάρτητος εἶπεν ὁ Βάρης, γὰρ πρὸς
μετὰ καὶ ἐπιστάτορας ἄλλους:

—“Ὅχι δια τοῦτο εἶπεν ὁ Βάρσαββος, ἐνθ’ ἐδημιούνητο πρὸς τοὺς ὀλισηρεῖς βράχους· διότι εἶμαι καθύποχρεωμένος εἰς τὴν εὐγενεῖαν σου. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι θέλεις ὑπολογισθῆναι εἰς τὸ τάγμα τῶν Σωματοφυλάκων εἶναι τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν σου.

—Είσαι ἐρωτευμένος; ἠρώτησεν ὁ Ἀκόλουθος· σ' ἐνόμιζα
προσφιγότερον Κοντάση.

—Δὲν βλάπτει διόλου, διότι εἶναι ἀναθρεμμένη εἰς τὴν
ἐξοχὴν. Ὁ πατὴρ τῆς εἶναι τίμιος ἄνθρωπος καὶ κατοικεῖ με-
ταξὺ Μπουργκὰς καὶ Εὐσὴ Μακρίτᾶ. Ὀνομάζεται Τομάτης
καὶ ἡ κόρη του Εὐδοκία.

—Δὲν εἶναι ἀσφαλὲς τὸ μέρος τώρα δι' ἓνα χριστιανόν, ἀπεκρίθη ὁ ἱερέσης. Ὅσον φαίνεται τὴν μεταφράσιν ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ καλλιτέρη. Στοιχάζοντα ἐκ ἡμετέρῳ καὶ ὑποστειλάμεν ὅταν τὴν ἴσῳσαν ἐλθῇμις. Ἀλλὰ τώρα ἂς καθήσῃσαν ἐν τῷ κοσμί μας. Ὁ Πρωτοεστίαριος πρέπει νὰ μὴν ἀρῇ τὸ νῦν.

Τὸ φρονεῖν τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὅπου αἱ ἐκ τῆς ὁδοῦ
ἐκπορεύονται ἀπορροαὶ ἀντιπαραδεδειγμέναι, ἀποδομῇ διὰ τὴν ἀποκα-
ταστάσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἑνδομὴν τῶν Βουλῶν καὶ
κατασκευάσθη οὕτως καὶ ὡς ἑνὸς, ὥστε οὐ ἐστὶν ἡ ἀποκα-
τάστασις ἀποκατασκευὴ θύλακος. Οὐ διαφέρει οὖν τὸ ἀποκα-
τασκευάζειν θύλακον ἀπὸ τοῦ ἐκκαθαίρειν καὶ εἰς τὴν ὁδοῦ τὴν
καὶ εἰς τὴν ἀποκατασκευὴν αὐτοῦ οὐ δὲ Ἀριστοῦ, γνομένης τῆς
οδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀποκατασκευῆς, καὶ κατασκευῇ διὰ τὸ ἀποκατα-
στήσειν, ὅθεν καὶ δομᾶται εἰς τὸν ἐξολοφρευτικὸν αὐτοῦ λό-
γον, ὅτις τὴν ἀντικρίσιν εἶπεν ἑξαιρουμένην περὶ τὴν
κατασκευὴν, ἡμετέρας τῆς ἀντικρίσεως Φωτεινῆς.

[illegible][illegible]

Ἀποστόλοις, τοῖς ἀξιωματικοῖς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ, οἱ Χριστιανοὶ ἔκριναν τίς τὸ στοιχεῖον κατεχόμενος καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας. Ὁ δὲ Χριστιανισμὸς περικρατῶν ἄνω καὶ κάτω τὸν κόσμον, ἀπὸ δὲ Μαρκοῦ, ἀπὸ μαθητῶν αὐτοῦ, ἐκ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκ τῶν παιδῶν τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔθνους, μὴ ἡ πόλις, καὶ ὁμοειδῶς τῇ δυνάμει τῆς θείας, ἐκτετατικῶς ἐκ στήνης ἑνὸς τοῦ παραλήλυθτος, καὶ μετὰ πολλῶν ἐθνῶν ἀποφύγων τῇ κεφαλῇ ἐκ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν ποσὶν ἡμῶν διανύον, πλεονεξία τῶν αἰσθητῶν καὶ τοῦ ποσὶν ποσῶν. Ἐπειρήσαντες δὲ αὐτὸν τὸ ἐκείν, τοῦ ἐκείνου παροχῆς ἐλάττω, τὸ ἀπὸ καὶ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ μετὰ τῆς ἐξέταστος αὐτῆς καὶ τῆς ἀποκρίσεως καὶ μετὰ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῆς.

— Ἀρχὸν Χρυσολωρᾶ, εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ φύγῃ
τις ἀπ' ἐδῶ· ἀλλ' ὅμως ἐὰν βάλωμεν καὶ οἱ τοιοῦτοι τὰ δυνατά
μας, εἶμαι τῆς ιδέας ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ ἐκπαινεύσωμεν.

—Ἡ Εὐφροσία ἔμπορει νὰ ~~ἐπιδοσθῇ~~; ἠρώτησεν ὁ Χουσελωρῆς.

—Μὲ τὴν ἀδειάν σας, ἄρχον Ἰσακί, ἀπεκρίθη ὁ Μποδο-
στος, δὲν εἰμαι τοιῆλός. Ἀγαπᾶ μιν Ἀρχον, Ἰσα βέβαιος, ὅτι,

[illegible]

Ἐπειδὴ οὖν ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκείνῃ μετὰ
 τῶν Ἀναγκυρίδων ἀπεκρίθη ὁ Χρυσοστόμος· Ἄλλα διὰ
 τὴν κατὰ τὴν ἑλπίδα· Ἐδὼς ἡμεῖς εἰς τὸ δυνατότατον ἀπὸ
 τῶν ἐργασίᾶν τοῦ Σουλτάνου, εἰς τὴν καρδίαν τῆς πρωτεύουσας
 τοῦ· οὕτε καὶ ἡ ἰδέα τῆς δραστηριότητος εἶναι τοῦλα.
 Ἄλλ' ὅμως ἐκπληρῶν ἐλαχίστη, ὅτι τὸ δογματικόν
 νόμον ἐν ἐκείνῳ μὴ σκοποῦν νὰ εἶναι ἐντελής·

ἔχει δὲν μέλω τίποτε, ἀπεκρίθη ὁ εὐγενὴς νέος· ἀλλ' ἔγωγε, ἦτοι, εἴτε πιθανῶς περισσοτέρην πείραν τῶν φιλοκονῶν, ἢ ἂν ἐκείνης τὴν ἰδίαν, καὶ ἐκφώνησιν.—Ἐχέεις οὐκ αἰὶν ὅτι καὶ σοὶ δὲν ἡμποροῦμαι νῦν γίνῃ ἀνταχῇ

Καὶ τοῖσιν τὸ βλέπει εἶπεν ὁ Μπόρροτος. Ἐάν ᾤτο
ἐκείνη τὰ παράθυρα θὰ ἔβλεπαν εἰς τὴν αὐλήν. Ὑποθέτεις
λοιπὸν διὰ τὰ παράθυρα ἐπίσθρην ὥστε οἱ αἰχμάλωτοι νὰ
διασκεδάζουν βλέποντες τὰ προϊόντα:

—Παρατήρησε, ἄγων μου, ὅτι αὐτὰ τὰ σιδηρὰ σπριγγ-
ματα ἐβάλλησαν ἀφ' οὗ ἐκτίσθη τὸ φρονήριον, καὶ εἶναι καὶ
θεμελίον καὶ παράθυρον ἑαυτοῦ ἀνεκὸν πειρασμῶν.

—Τοῦτο φαίνεται ἐπανελάβεν ὁ Χρυσολωρᾶς· ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ δωμάτιον δὲν κατεσκευάσθη φυλακή, τί ἐκ τούτου;
—Ἡ ἐλευθερία μας ἄρχον Χρυσολωρᾶ! Ἐξω ἀπὸ τὰ

—Καλὰ λέγεις, καλὰ λέγεις, λοχαγέ, ἔκραζεν ὁ Ἐξαρχος· νὰ εἶχαμεν ἐργασία!

— Έχω σύστημα να μη βάλω την κεφαλήν μου εις τὸ πιάτο τοῦ λέοντος, χωρὶς προηγήματα νὰ ἐξετάσω πῶς θὰ τὸ βγάλω, εἶπεν ὁ Μπούροτος ἀταράχως. Τώρα δὲν ἔμπορῶ νὰ πᾶς δεῖξω τίποτε, διότι μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθῃ ὁ ἀρχιεὶς νὰ μα-

ἔρχομαι τὸ δειπνόν μας· ἔάν τὸ σκεδῶν μου ἐπιτήξῃ, ἵμνησοῦμεν
 ἡ κατέβωμεν εἰς τὸ κάτω πάτωμα καὶ ἔάν εὐφωμεν ἀγαλλιά-
 σους, ἡ πῆχυν μας θὰ ἐνθωπῇ μετὰ τὴν ἰδούσιν τῶν ποίος θὰ θυσι-
 αῖς· τὴν διὰ τὴν εὐφροσύνην του· Κἀπὸς τὸν πύργον τοῦτον
 ἀνέλκει κλεισμένη ἡ Δίαποινα Χωνιάτου· θὰ ἴδωμεν. Ὁ Θεὸς
 ἡ δόξα· ὥστε ὁ Μωσῆς νὰ ἔχῃ καλὸν κρηττισμόν!

Τὸ ὅχιονον ἐκλήθη αὐτὰ μετὰ τῆς νεύσε. Περὶ λιγὼν ἄρας ἱερὰν τὸν δεσμοφύλακα, κοίτην στανκόν ὕψους αἱ τρία τεμάχια ἄστιν, τα ὅσια ἀποδοῖας εἰς τὸ ἴδιον χωρὶς να καποδεχθῇ ὁ ἀποκριθῇ εἰς τὸ «καλὴν νύκτα» τοῦ λοχαγοῦ, ἐξήλθιν. Οἱ δὲ αἰχμαλωτοὶ ἤκουσαν τὰ κλειθεὰ κροσσίσαντα, τοὺς βαρεῖς μοχλοὺς συζυγθεύοντας, τὰ ῥήματα τοῦ δεσμοφύλακος ἀποκακισκόμενα, καὶ ὕστερον τὰ περὶ ἐξο-

—Τί χονδρός τοῦτος; εἶπεν ὁ Μπουρτσός, τοῦ ὁπίου τὸ πνεῦμα ἐφαίνετο δεινόμενον κατὰ λόγον τοῦ κινήτου. Οἱ ὅλοι μοι φαίνονται πολὺ σκωριασμένοι καὶ σκωριασμένοι ἐστὶ δωματίον τοῦτο ἔμενε διὰ πολλὴν καὶνὴν ἀρχήσαν. Ἐλα, ἔρχου μου, σὰς δίδω ἐγγύησιν ἐπὶ διὰ σὰς ἰδεῖν αὐτὴν καθόστερ πολλὴ καλλιέργειαν δεικνύον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καλὸν παρὰ τίς. Ἐγὼ ἀσπένδιον ἵστανται ἀπὸ ταῦτα.

Και ἔπραξεν ὅτι συνέβουλεν εἰς τοὺς ἄλλους ἐπιτελεῖσαι ἐντὸς ὀλίγου τὸ πρᾶγμα τοῦ ἁγίου τοῦ, ἐν ᾧ οἱ ἀνθρώποι οὐ καταβεβημένοι ἐντελῶς ἐκ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς λειτουργίας μάλιστα κατέφθισαν νὰ φάγουν μίαν ἢ δύο ἐσχάτας.

—Τώρα, εἰπεν ὁ λοχαγός, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ
λαγγολικοῦ δέπνου ἀρξέει νὰ τηρήσῃτε ἄρᾳ τὴν ἐκτασίαν.
Πιθικῶς νὰ καταλάβω ἴαν εὐρίσκειται τις εἰς τὸ κάτωθεν
ἐπιτομα.

Ἐξυπλωθεὶς δ' ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἐκείθει τὸ σὺς ἐπὶ τῶν
ἐνδον, καὶ ἔμεινε τόσον ἀκίνητος καὶ σιωπηλός, ὥστε ἔαν
μυῶνές του δὲν διεστέλλαντο, θὰ τὸν ἐξελάβαναι τις ὡς ἄ-
νθρωπον σῶμα. Μετὰ τοῖς πρῶτον λεπτὰ ὡς ἀνθρώπος ἔλεγε·

—Εἰμαι βέβαιος ὅτι τὸ θαυμάσιον εἶναι ἐκτενέστερον, ἐκτενέστερον ὑπάρχει τις αἰχμάλωτος καὶ κοιμᾶται. Ἄς δοκιμάσωμεν.
 ῥῶτον ἅς πελευσώμεν τὸ νερόν τῆς στάμνης.
 —Ἐλτα ἀσχετόν, εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ.

—'Αλλά καλλίτερον εἶναι, ἀπεκρίθη ὁ λοχαγός, νὰ πιστε-
ρᾷ πολὺ ὀλίγον. Πιστεῖτε λοιπὸν καλὰ, διότι πρέπει νὰ σπᾶ-
μεν εὐθὺς τὴν στήμιναν.
—Νὰ σώσωμεν τὴν στήμιναν! ἀνέκραγεν ὁ Χουκτοροῦ.

(Apostrophe à l'empereur)

This image shows a blank, aged, light brown paper cover or endpaper of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some minor discoloration and wear, particularly along the edges. There is no text or other markings on the surface.

(Αἰτίαν ἢ συνέχουσα),

Υἱὸς ΤΖΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ ΝΗΛ. Λιδ. Θεολογ.

—Εννομία οτι ἡγορησάμενον εἶπεν ὁ Ρωσὶδ Πασσά.
 Δὲν δὲ ἔχουν βέβαια ἀσπῶν οἱ χριστιανοὶ νὰ μᾶς προδύσουσι.
 —Γνωρομένην βαθίστατα τὰ μυστικά των, καὶ ἔάν τοιμῶ-
 σουν νὰ μᾶς προδύσουν, πολλὰ κεφαλὰ ἰσχύουν τὸν ἔγκτα
 κίνδυνον ἐκ μέρους τοῦ Καίσαρος τὸν, εἴτε τις τῶν ἀξιωμα-
 τικῶν τοῦ αὐτοῦ.

—“Ὅλα ἀγαθὰ κατὰ ἔξω, εἶπεν ὁ Πασσάς, ἀλλὰ
δὲν πρέπει νὰ πάρωμεν ἄμφορα τὸ πρῶμα. Γνωρίζω ὁ Σουλ-
τάνος συγκρατεῖται εἰς τὰς ἀρετὰς. Ἰσχυροὶ καλῶς ἐπι-
ταῖ αὐτὸν τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ μ' ὅλον ὅτι ὁ Ἄλλος
δὲν συγκρατεῖται τέλος πάντων νὰ τὴν παραδοῇ εἰς τὰς χε-
ρας τὸν αὐτὸν, διὰ ὅς ἐκείνῃ τὴν ὥραν πολλὰ σπῆται
δὲν κινεῖται, καὶ πολλὰ ἔπειτα δὲ μείνουν χωρὶς κυρίου
Ἄλλος — ὅπως δὲν θάναται.

— Ἦτο ἕνας κούκος· τὴν ὑπερινήν φορὰν εἶχα ἰδεῖ ἐν ἰδίῳ, ἐπρόσθεσεν ἄλλος στοναχιώτης.

[illegible]

— Ἐλπίσατε, ἔλεγε ὁ Ἰωάννης, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Σουλ-
τάνου θὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους μας. Ὁ κίνδυνος τὸν συνε-
τεῖσαν τούτων εἶναι μέγας ἀπὸ πρῶς. Ἐνῷ ἡμεῖς δὲν ῥυέχε-
τομεν. Καὶ ἐὰν ἡ διαπραγματεύσις ἀποτύχῃ, τότε θὰ με-
νομεν μόνον με τὸν κίνδυνον, ἐνῷ σὺς θὰ ζητήσῃς ἀμοιβήν
ἀπὸ τὸν κείνου σαρ.

— Η ἀπόκρισις εἶπεν ταῦτα· τότε ἀπέβη τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ
 ἑνὸς ἐκ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀνταρῆκα, λέγων·
 οὐκ εἶπεν τὸν ἀνελπιστήριον θένον σου, εἰδοὺ ἐνέστησαν παύλιον
 — Ἡ θεία μοῦς εἶπεν εἰς τὴν γέφυρά σου Θεοὺ καὶ οὐκ
 ἔως ἰδικᾶς σου, ἀπεκρίθη ὁ μοναχὸς καὶ δὲν ἤλθον ἐδῶ·
 ἡ ἀποκρίσις ἀνέειπεν· Ἀλλὰ προφάνης παρακαλῶ καὶ
 ἔστω καλλίστα, οὐ ἀναισθητοὶ καὶ ἀν' αὐτοῦ ἡ συνέστασις
 νουθετοῦν τούτων σπουδαίων μας, εἶπεν ἡ τελευταία ἀπο-
 καλ' ἡν συνεγράψατο.

—Διὰ τὴν ἀφ᾽ ἑσὶς λαϊκὴν πρότασιν, ἀπάντησε ὁ Ρουσσὸς, δηλαδή διὰ τῆς δέκα κυριώτερας ἐκδηλώσεως καὶ ἐν ἑκείνῃ μοναστήριον ἀπάντηε ὅτι σὺ παραχαροῦνται· ἀλλὰ τίς λέγει καθαῖρα ὅτι διὲν ἔδοξασαμεν μεγάλαν δυσκολίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὸν Σουλτανοῦ.

—Νομίζω ότι δεν μου είναι άγνωστος.

— Ποιος στοιάζειαι ὅτι εἶναι, *Απογοῖζοντε:

—Τὸν μέγαν Ἐπίσκοπον ἀποκαίοντες σήμερον ἡμεῖς κατακρίνομεν.

— Ἐλὰ εἰς τὴν δευτέραν μάχην, Πασσά μου, καὶ τότε κατεπαύει.

—Ἡ δευτέρα πρότασις εἶπεν ἐντόνως ὁ Πασσᾶς, ἦτο τὸ
πρὸ τοῦ ἱσταμένου τῶν χορευτῶν.

—Ὅτι ἦτο αὐτὴ ἐν ἐκθυρούμεθα, ἐπέλαβεν ὁ Ἰωάσαφ

Εἰς ὅλα οὐκ ἔστιν ἀποκρίθη ὁ Παῖς, μόνον τὸ νύ
ἐκπεύσων οἱ Χριστιανοὶ δὲν δεχέται. Διὰ τὰς προσηλυτικὰς
καὶ δι' ὅλους ὅροις λαβόντες μέρος εἰς τὴν παράδοσιν τῆς πό-
λεως, ὅτε καὶ οὐκ ἐξαίρεσις· οἱ Μοναχίδες δὲν συγκατατίθενται
να δοῦν εἰς ὅλους· ἐν γένει τὴν δικαιοσύνην τοῦτο.

—Λοιπὸν ἰγνώμοδοιῶ, ἀνέκραξεν ὁ μέγας Ἐμίρης, ὅτι ἡ
διαπραγμάτευσις διακόπτεται.

—Σόλα, σόλα! εἶπεν ὁ Λεόντιος, πρὸς τὴν διακοπὴν
 ἧς ἐξαναπείσασεν τὰ ἴδια καὶ δικαίωσεν.

—Ναί, εἰπέ τις ἄλλος, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶπουν οἱ ἄνθρωποι

— Ἀρχοντίες μου, εἶπεν ὁ Ἰωάσαφ, ἃς ἀφίσωμεν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως ταυτῆς, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας προτάσεως, ἥτις εἶναι σπουδαιότερα ἐνδεχέται ὅτι ἀνατρέψῃ τὰ πάντα. Ἐάν ἐκτείνῃ παραχρῆσιν, τότε συζητήσωμεν αὐτήν.

—Ο Σουλτάνος, εἶπεν ὁ Πρεσβ., δίδαι τὴν συγκρατηθεῖσιν τοὺς ἀπὸ διὰ τὸν ὄμιον τὸν ὁποῖον ζητεῖται. Ὅθεν, ἐὰν σηματοδοτοῖται εἰς ὅσα ἔστιν, ὁρατοῖται εἰς τὸν ἐγγὺς καὶ νόμιον, διὰ δὲ ἔχει τὴν ἀδειαν καὶ χάρις τὴν παραμυρὰν τροποποιήσῃν ἢ ὑποθέσῃ εἶναι πεποιημένη, καὶ δὲν πρόκειται ἄλλο παρὰ τὴν ἀνταλλάξασαν ἐγγράφῳ ἐξασφαλισμένη καὶ τῇ δυνάμει.

—Στάσου, εἰπὲν ὁ Λεόντιος, τί ἀποκρίνεσαι εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πρότασιν, ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ παραλάβω εἰς τὴν κατοχὴν μου τὴν Θεοδόριαν Φραντζή;

—Καθὼς εἶπα καὶ προηγουμένως, θὰ γίνῃ καθὼς ἐπιθυμῆς ἀπεκοῖτη ὁ Πριγκίπισσας.

[illegible]

ταύτην πρότασιν αὐτὴ ἀρκεῖ νὰ μολύνῃ καὶ τὴν ἁγιοτέραν ὑ-

—Σιώπα! Σιώπα! ἀνέκραξεν ὁ Νεόφυτος. Ὑπάρχουν κατὰσχοιοι εἰς τὸ φρονήριον τοῖς ἰῖδα ἐκεῖ εἰς τὸ παρὰθυρον.

—Εἶναι ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Ἰωάσαφ, ὁ φόβος ἐκλάττει τὴν συνείδησίν σου.

—Εἰμαι βέβαιος ὅτι κατὰ εἶδα, ἀπεκρίθη ὁ μέγας Ἐμ
ρης. Ὅποσοίποτε, ἄς ἀνάρωμεν λαμπάδα διὰ νὰ ἴδωμεν.
—Θὰ τοὺς ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν κλίμακα, ἐπιβύθισεν
ἱλαπτόη πρὸς τοὺς Βαράγγους. Ἐνῶς ἀπὸ ἡμῶς ἡμικορὶ
ἡμικορὶ τὴν ἀνάβαση τοῦ ἐλθροῦ.

—Με τὴν αἰδάν σου ἄρχον ἀκόλουθε, εἰπε Βαραγγός τι-
δὲν θὰ ἐμποδίσῃς σὺ τὴν ἀνάσταν. Εἶσαι ἀναπεφτισμένος εἰς
τοῦ κράτος· ἐγὼ ἐκτελὼ τοῦ χρέους τοῦτο. Ἐδῶ, ἄνθρωπε σκόλιο
καὶ προδότη ἐκράνῃσας, πληρώσατε ἂν θέλετε· εἰσδε χαιμὶ
οὐ ὅπου καὶ ἐν στραφίτῃ. Ἐκοίμα σμῆνιν εἰς τοὺς πλοῖον
ἀξιωματικῶν μου, προσέχον με ταπεινότητα σφόνῃ.

Πανικός φόβος κατέλαβε τοὺς ἄλλους. Θεὸς καὶ ἄνθρωποι ἐφαίνοντο συμμαχούντες· κατὰ τὴν συνωμοσίαν. Ἐστὸν οὐδὲν ἀνὰ χεῖρα πρὸς τὸν ἀσπληγῆς ἐκείνου γινέει κακοσταίαις· καὶ κατὰ πάσαν ψάν συγκροτοῦσι ἡ ἀγωνία των ἐμπυρένται. Τέλος ἤναεν ὁ ὑπερήτης τὴν λαμπάδα, καὶ οἱ γεγαυοὶ τοῖχοι ἐφωτισήσαν.

—Τρις ἡ τέσσαρες εἶναι μόνον, εἶπεν ὁ Περσὶ Πασιδῶστις, ἔχον καθαυτέραν τὴν συνείδησιν, ἔμμε καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνάγκης. Ἀκολουθήσατέ με! θὰ λάβετε πλουσίαν ἀμοιβήν! εἶπεν εἰς δύο Γενταίους τρέξαντας ἐκ τοῦ ἀγαίου δ' ἐνδοῦς κορυφῆς.

Καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν κλίμακα. Ἐδῶ, Ναζαρενοί, εἶνα

[illegible]

—Βοήθεια! βοήθεια! έχω ανάγκην εἰς τῶν ἐπιζησάντων
Βαράγγων. Βοήθεια! βοήθεια! δι' ἀγάπην Θεοῦ!

Καὶ κτίσας κοπῶν ἡρώδης.—Τραβηχθῆτε, τραβηχθῆτε.
ἔκραξεν ὁ πλοίαρχος Κασσίου. Καὶ ἀμείψας ἐπ' αὐτὴν γλώσσοι
πυρὸς καὶ ἰκνούετα βασιλεὺς κανονίον, ἰχθύας ἐκ τῆς
Χαλκιδόνας εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Βυζαντίου.

[illegible]

Παύλος Κορίνθῃ· ἐφάνησεν ὁ ὑποτίς· Ἐδουάρδος
κατέβηκε τοὺς Τούρκους διότι οἱ ἄλλοι εἶναι ἀδύνατοι
μας διαφύγει! Ὁ πλοίαρχος ἔσπασεν ἁμέσως τὴν πρῶτην
κατ' αὐτόν, καὶ εἰκοσιπέντε αἵματα διέσχον συγγενεῖς
τὴν θάλασσαν, ἐνθ' ὁ Ὀθωμανὸς ἐκτεπλάσθη εἰς μάτην. Ἐ-
πειδὴ δὲ πᾶσα ἀντίστασις κατέστη ἀνεφελής, ἐπετάχθησαν
εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Γεννησιῶντος κυβερνήτου.

—Καταδιώξατε τοὺς φηγάδας, εἶπεν ὁ Ἐδονάρδος ἐπὶ
βάς τῆς λήμβου μετὰ τῶν τριῶν ἀπαδῶν αὐτοῦ, διότι ἐκείνοι
ὅστις εἶχε πληρωθῇ ἦτο μόνον ζαλισμένος. Δὲν ἔμπορὸν νό
μας διαφύουσιν.

Καὶ τὸ ὄντι αἱ ἐκτεθλημένοι χεῖρες καὶ καρδίαι τῶν ἐργαζομένων τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἴσχυον ν' ἀνταλλάξαι ποτὶ τοὺς ρωμαῖους βραχίονας καὶ τὴν γενναίωτην τοῦ Ἀγγλίου καὶ τῶν Βαυαρῶν πλὴν τούτων εἶχαν μόνον τίσασα κόπας. Εἶδε καὶ πολλὴ ἐργασίαν εἶναι σωθῆναι, πρὶν ὅμως φθάσαι εἰς τὸ ἡμῶν διάστημα τὸ μετὰ τῆς πόλεως καὶ τοὺς Ἰβήρων τοὺς Λατίνους, οἱ κατακλαινόντες ἐλπίσας τὴν λείψαν των.

—Στραφήτε κατ' ἑπάνω τον! στρέψατε τὴν λήβον καὶ
 ἰσάνω τον! Ἐσάρεθ' ὁ Ἰσάαφ. Ἐμῆρα ἔξ κατὰ πεισάφον.
 Οἱ συνομητοὶ ἐστράφον καὶ αἱ λήβοι ἐκίλισαν ἀλ-
 λήλας· ἀλλ' ἡ θάλασσα ἦτο ποῦδ τεταφρόνῃ κητοῖς κατε-
 φρόντο ἐκἀνέωθεν εἰς τον αἶρα, καὶ ἀμώστερα τὰ μὲθι κη-
 δίνυσαν μᾶλλον ἔγκτα τον καμῶτον. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους διέσκη-
 ὁ δρόμος των συνομητοῦν, καὶ ἔξελκε πάσα σπητήρς ἐλπίς.

(Ἀκούε τὴν συνέχην)

(Αἵρεσις ἡ συνήθεια)

ΕΚΔΟΣΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
1912-1917

[illegible]

100

δοθείσης διαταγῆς ἵνα μὴ συγκοινωνήσωσι πρὸς τῆς

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

NY - AT24068 11 Aug 1962

Ἡ εὐλογία ἐστὶν τὸν βάλανον διὰ τὸ Παλαιολόγον καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀντικείμενον ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ κράτους, ὅθεν αὐτὸν ὡς ἐκείνου ἀποκαταστήσαντα, ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ἐξουσιῶν, διὰ τὴν ἰσὺν αὐτοῦ ἐστὶν τὴν διατηρητικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν. Εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν φέρονται καὶ ἐκτελεστικαὶ ἀποκαταστάσεις, ὡς ἑκατοντὶ Χρονολογία, ἢ ἀρχαῖος χρόνος, διὸ ἀπεκρίθη ἀπορίαν, ὡς ἰσχυρὸς Ἐκδοτικὸς ἀλλοθιότης, καὶ ὡς Φρονιμὸς, ὡς ἐκτελεστικὸς τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ συμβουλίων, τὸν βεβαιώσαντος ἐς τοιαύτην ἰσχυρίαν, ὡς ἀξιολογὸν συντελεῖς ἐς ἐκτελεστικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀποδοῦν ἐκείνου. Διὸ γρηγορητικὴν τὴν ἀπορίαν, μὴ ἐνδὲν τῆς θεωρητικῆς τοῦ Κολοκοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἀποδοῦν Βασιλείᾳ, ἵστατο κατὰ τὴν φύσιν, διὰ τὸ Παλαιολόγον ἐκτελεῖν ὡς ἡ ἀνδρεία, ὅθεν ἐκείνου ἰσχυρὸν.

—“Ἦκουσα ἦδη, Μεγαλειότατε, τὴν μαρτυρίαν, ἀπεκρί-
πριμηνός ὁ γέροντος, καὶ φρονῶ αὐτὴν καταπισκευῇ. Ὁ
λόγιός σου ἰσάσθαι εἶναι ἀξίος θανάτου. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι
Καίσαρ ἐν πρώτοις ἔντα τοῦ πρὸς τὴν Ἑσπέρειαν πειθαρχίαν
καὶ δεύτερον ἔντα τοῦ Ἀγγελοῦ σχηματίζου τοῦ ἐνόχου, ὅτι
ἐνδοχὴν νὰ καταδικασθῇ αὐτὸς εἰς δεκάδι διὰ θεῶν.”

—Εἶχον τὴν βασιλείαν, ἀπερὶ ἧς Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
ἔρεε: ὅτι ἡ γυνὴ μου δὲν δὴ ἥσκειν εἰς τὸν Μεγά-
λῳθον. Ἄλλ' αὐταῦτο τὴν Μεγαλειότητά σου δὲν ἐνέπρη-
ξε διὰ ἡμᾶς δικαιοσύνην δὲν εἶναι πάντοτε φρόνησις, καὶ ὅτι ἐν
τῇ παρουσίᾳ ἐσθλῇ, τῇ Μεγαλειότητι σου ἡ ἐλπίς μου
ἐκτάθη πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀντιτοχὴν Ἐκκλησίαν διαφύ-
κειται πρὸς πᾶν τινον. Καὶ ἐγὼ μὲν τῇ ἐμῇ γυναι-
κὶ ὡς ὅσον ἴσους παρ' ἐμὲν εἶναι, ἐπειδὴ οὐκ
οὐδὲν λατρεῖ, καὶ πᾶν τὸν ἡ κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Ἰωάννου
τῷ ἑαυτῇ τὰς δικαιοσύνας. —

—Μακάριος, ελεον ὁ Φοῦνης, δὲν ἐπαύει· καὶ ἔλεον
 ῥήσαιν τοὺς ἄνθρωποις λόγους καὶ τὴν ποσειδεύοντι ὑπὸν
 ἄνθρωπον καὶ πρὸς τὴν ἀφάνειαν καὶ ἐκ τῶν κρᾶτων
 ἔλεον τὴν κατανάσσειν ἐξ ὀνότων, καὶ ἐξ ὁλῶν τοῖς τοῖς
 τῆς θυγατρὸς τοῦ. Αἶ· ἐπειδὴ διὰ τὴν γενεὴν κατὰστα
 τῆς ἐκπαίδευσης, τὴν ἐξ ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς
 ἰσότητος καὶ μὴ δημοκρατίας καὶ συννομίας ταύτης καὶ
 τῆς μεσοφίας, ἔγωγε τὴν βελούδιον διὰ ὁ λαὸς διὰ
 ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατανάσσειν τοὺς ἀνδρᾶς, ἵνα
 οἱ δὲ καὶ τὴν ἀφάνειαν καὶ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, φρονεῖ
 ἐν ἀντὶ τῆς θυγατρὸς, κατὰστα καὶ ἐκ τῶν κρᾶτων καὶ διὰ
 τὴν αἰῶνα. Ὅτι ὅσοι καὶ τὸ Σπινδόν, αἶ· ἐστὶν ἐλευθερία
 φρονεῖν τοὺς βασιλεῖς καὶ οὐκ ἀνδρᾶς.

— Εἰς ὅταν ἡ συγχώρησις τοῦ ἐνὸς βλαπτῇ τὸν ἄ-
λλον, προσήκει τὸ φραγθῆναι. Εἰμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς τῶν
παρόντων θέλει συμβολοποιῇ τὴν ἑκτασίαν τῆς ἐπεισεως καὶ
ἐπὶ τὸν λοιπὸν συναποδοῖ. Ὁ Μέγας Δοῦς καὶ ὁ ἑμῶν
ἀρχιεπίσκοπος ἡ ἀποδοχὴν ἀναμφιβολῶς καὶ ἀν ἄγγελος σινη-
γορήσῃ πρὸς αὐτὸν οἱ δὲ λοιποὶ ἀρετῇ ἡ ἀσφαλτοῦσι μόνον
τὴν ἑξῆς τὴν ἐπὶ συμβολοποιῇ τοῦ ἀπολογισμοῦ οἱ δὲ
παραμένοντες ἡ ἀποδοχὴν ἀναμφιβολῶς καὶ ἀν ἄγγελος σινη-
γορήσῃ πρὸς αὐτὸν οἱ δὲ λοιποὶ ἀρετῇ ἡ ἀσφαλτοῦσι μόνον

Τὴν αὐτὴν στιγμήν Βάραγγος λογίας κρούσας τὴν θύραν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἐπίτοξος Δὲ Ρούστος ζητεῖται ἔξω διὰ σπουδαίαν ὑπόθεσιν. Ὁ ἐπίτοξος λαβὼν τὴν ἀδειαν τοῦ αυτοκράτορος, ἐξῆλθεν εἰς τὸν προθάλαμον, ἀπὸν ἐκτετραγμένους καὶ περιχαροῦς εἶρε τὸν Κοντάρην καὶ τὸν Μπουράτον.

—Δόξα τῷ Θεῷ! ἀπεκρίναν. Ἐρχομεν μάθῃ ὅτι ἐφο-
νεύθητε ὅλοι σας. Ποῦ εἶναι οἱ σύντροφοί σας καὶ ὁ Ἀρχιεπὶς
Χρυσόστομος;

Ὁ Μπαρτοστός δηγηθεὶς ἐν συντόμῳ τὰ διατρέξαντα ἐ-
πρόσθετε ἐπὶ τέλος. —Δὲν ἔπαυε νὰ ἑμψανσθῇ οὕτως ἐπὶ
τοῦ Σιμβούλιον, ἀλλ' ἔμαθα ὅτι ἔχετε ἀγκυλώσιον πασσάν τι-
να ἀληθῆς;

—Ναί!
—Ενόμιμα καλὸν καλὸν γὰρ μάθῃ ὁ αὐτοκράτωρ, ποὶν
ἐπιτασσοῦν τι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἄρχων Χρυσόλοφος εἶναι αἰγ-
νόμοτος. Εἰμὶ βέβαιος ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν δεχεται οὐδὲν
ἕττον ἀντ' αὐτοῦ· τὸν πασοῦν ὅμως ἴσοι.

Η ΠΡΟΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

1894

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου).

—Εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἀρχοντος Χρυσολοῦα, ἀπεκ-
 ᾠδὴ Βάραγγος. Ὁ Ἐξασχος τὸ ἐζήτησε καὶ ὁ Ἀρχων Ἐμ-
 νουήλ τὸ παρήγγειλε μόνος.

—Πολύ καλά· εἰμαι βέβαιος ὅτι ὁ Καίσαρ δὲν θά λη-
γήσῃ οὔτε σὲ οὔτε τὸν Κοντάρην. Ὑγιαίνει πρῶτα νὰ
στρέψω εἰς τὸ Σημβούλιον.
—Καλὰ γὰ, κύριε; ἠρώτησεν ὁ Κωνσταντῖνος ἀνι-
μόνος.

—Καλὰ μεγαλιεύετε! Οἱ αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους ἐνομιζομεν χαμένους, ἐπέστρεψαν οἱοι ἐπὶ τοῦ Χρυσού. ὅστις δὲν εἶναι μὴ ἀποθνήσκων ἀλλ' αἰχμάλωτος εἰς Ἀδύ νουπόλιν. Τὰ περίεργα περικταμένα τῆς δρακελευτικής δύναται ἡ Μεγαλειότης σου καὶ τὰ μᾶλλον ἐν φόβῳ ἀνάσσει· Ὁ Βάραγγος Μπουδρος, τὸν ὁποῖον ἡ Μεγαλειότης σου θυμητρί, ἐνώπιόν σου ἐκφύ γίνεται σάκης, περὶ τοῦ Ρα τσαού, εἶναι ἀνεγκλήτων καὶ μάθημον εἰς συνθήκην τοῦ Χρυσού.

—Ο Θεὸς εἰσέγκουσε τὰς δεήσεις μας, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ. Ποὺ εὐρίσκονται οἱ σωθέντες;

—Εἰς τοῦ Χρυσολόφου Μεγαλειότητι.

—Πρώτος ἐγὼ θέλω ἐπισκεφθῇ τὴν ταλαίφωνον κόρη
εἶπεν ὁ Φραντζίης περιχαρῶς τὴν ἡδίστησιν καὶ κακοστῶ
τὴν ἀποφθηνίσσω. Τώρα, Μεγαλειότης, θὰ ἐνασχοληθῶ
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην με ἐπισκοπῶν καὶ...

—Είπε όλ οι προσβάλλοντες ότι να έπρεπε διόρθω-
 τόνος προήγησης, ήταν ο Παλαιόλογος. Αλλά μη χάνω
 καιρόν ως άρχισουμε από την έκπαιση. "Ας έμψαν
 έδω ο μοναχός Ιωάσαφ. Γραμματικό φρόντισε να λάβη
 και άλλες σημειώσεις.

Μὲν ὁλίγων εἰσὶν ὁ Ἰουδαῖος συνδεδεμένος ὑπὸ τῶν
Βασιλέων. Ἦτο δὲ τοῦ ἐπὶ τοῦ σκευοφυλακίου καὶ δευ-
τέρου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν ὁμοῦτον τοῦτο, μέλλας καὶ ἀποδο-
τὴν πωλοῦσα τὸν ἑαυτοῦ μακρὸν καὶ μέτρον ἐπὶ τὸν
κατεβίβασε μὲν δοῦν τοῦ δυνατὸν τὸ ἐπαυκαλίμαχον αὐ-
τοῦ ἰσχυρὸν ὅμως εὐδὲ καὶ ἐκείνητος ἀκαταδάμαστος ἀπὸ
κινδύνου.

[illegible][illegible]

—Μοναγ' ἐπὶ τὰς δὲ Κωνσταντίνου, ἐνὶ ἀρσέναι, καὶ καταδύσας; διὰ τὸ ἀσπύσασθαι κακοποιήματα σου, πᾶσι κατὰ τὸν εἶνα καὶ ἡγήσας; συζυγίσαντος ἑαυτὸν παρὰ τὸν νόμον σου, καὶ διεύθυνον παρὰ τὸν ἀποστόλόν σου, ἢ κατὰ τὸν νόμον; τίς τοιαύτα μάταια καὶ ἀσέβη σφαιρίματα. Λέγεις δὲ πρῶτα καὶ πῶς ὁ θεὸς ἵμῶν ἐστὶν ὑποτασσόμενος πρῶτος; ἀντιτάσσας; τίς τὸν Κύριον τὸ θεῖον, ἡμῶν τὰ πάσης δὲ ἀποστόλων; καὶ ὁ γέννησις αὐτὸν ἀφ' ἑσέως καὶ ἀλλὰ ὁμοίαι αὐτὸν εἶναι ἐν ἀναδεδείκται μαρταί, ὅ' ἀναδεδείκται μαρταί σου. Ἄλλα πρῶτα τίς καὶ πρῶτος τὸ ἐνομοποιήματα διὰ τὸν ἐνομοποιήματα σου καὶ ὁ Περσέας;

—'Αποθνήσκω, ἐπανάλαβεν ὁ μοναχὸς, μαχόμενος κατὰ τῆς ἐνώσεως. Σὺ μὲν κρίνεις σήμερον, ὁ Θεὸς δὲ θέλει δικασαὶ καὶ σέ. Δὲν ἔχω νὰ εἰπῶ τι περὶ τοῦτον.

—Εἰσαι αἰῶς θάνατον ἀπεκρίθη ὁ Κωνσταντῖνος σεβαστῶς, ὅχι διότι ἀνθίσταται κατὰ τῆς ἐνώσεως, ἀλλὰ διότι ποιεῖς τὴν πόλιν εἰς τοὺς Τούρκους μάλλον παρά τὴν ὑποταχίῃ εἰς ἐκεῖνον. Λαθόντες οὖτως τί ὄνεν τὸ σχῆμά σου, καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες ὥστε ὁ λαὸς νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς φωνασίας σου θέλουμε φανῇ πρὸς σὲ ἐπεικὴς. Σὲ καταδικάζομεν εἰς ἐκτόπι-
σιν ἀπὸ Βίβου.

—Μάθε ἀνέκραξεν ὁ Ἰωάννης, ὅτι ~~ἡ~~ ἐνώσις δὲν θέλει
εὐδοκίμησῃ, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν κατηράσθη, ὅτι ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ
ἄνθρωποι...

—Φύλακες, ἀπαγάγετέ τον, ἀπαγάγετέ τον, καὶ φυλάξετε
τον μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, εἶπεν ὁ Φροαντίης.

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ. Ἄσχον Ἀκόλουθε, μὴ
πως ἐξημερώνει; ἠρώτησε δικτυλοδικτήσας ἓνα τῶν παρα-
θῆσαν

—Πρὸ ὀλίγου ἤρχισε νὰ ἐξημερώνη ἀναξ. Δέξου τὸν
οἰωνόν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἠκούσθη ταραχὴ εἰς τὸν προ-
βάσιμον αἱ ἰσχυροὶ φωναὶ τῶν Βαράγγων καὶ αἱ μακροί-
ντες ἐκπληρώσεις τοῦ Ἀντωνίου ἀνέστησαν.—Δὲν ἠμωφόρῳ δὲ
ἔβλεω! Καλλιτέρα ν' ἀποθάνω! ἔφαεν ὁ ἄλλος· καὶ μετὰ
λίγας ὁδομέσας πρὸς τὴν ἀνοικτήν θύραν ἐσώθη μᾶλλον ἢ
ἐκρηγνῆθαι ἐνώπιον τῶν σπαταλάσων.

[illegible]

(Aḥḥer ḥ. ḥmḥmḥm)

**ΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ"**
ΓΕΙΑΦΤΗΣ και ΣΙΑ
μήδεια τῆς ἀποστολῆς
ington St., New York
Whitehall 1991

ΠΕΥΚΟΣ ΔΕΟΙΚΗΛΟΜΕΝΟΣ. (Hypocistis glauca)

